

1955-04-08

AFSENDER

Olga Wagner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Lyngby (Danmark)

Modtagersted:

Cannes (Frankrig)

Omtalte personer:

Michelle Bourret

Ludvig Elsass

Johanne Feilberg

Siegfried Wagner

Vita Wagner

Omtalte steder:

Den Frie Udstilling, København,

Danmark

J.F. Willumsens Museum,

Frederikssund, Danmark

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

DOKUMENTINDHOLD

Den planlagte udstilling i Århus med Siegfried og Olga Wagners værker er aflyst. Kontrakten var ikke til Olgas fordel. Direktør Elsass har købt Siegfrieds stenbuste af Willumsen og skænket den til Willumsens Museum. Olga vil sørge for, at Thorvaldsens Udkast til selvportrætstatue, der står i hendes soveværelse, ligeledes bliver skænket dertil. Hun har ikke længere kræfter til billedhuggerarbejdet, og hun har for første gang nogensinde ikke været på den årlige forårsudstilling. Willumsen er savnet, og Johanne Feilberg hilser ham.

TRANSSKRIFTION

Lyngby d. 8. 4. 55

Kære Willumsen!

Hvor har jeg været længe om at faa begyndt paa dette Brev, mest fordi jeg ved en Misforstaaelse havde faaet den Opfattelse, at De var flyttet fra Cannes og jeg ikke havde Energi til at skaffe mig Deres Adresse. Nu fik jeg at vide af Direktør Dam, at De bor paa samme Sted. Han vilde absolut lave en Udstilling af Siegfrieds og mine Arbejder i Aarhus og gjorde ogsaa Dem Ulejlighed for at laane Billeder; men da Kontrakten kom, var den saa ufordelagtig for mig, at mine Svigersøn-

ner bad mig om at lade være med at skrive under, saa det blev ikke til noget. Vor gamle Ven, Direktør Elsass, har købt Portrættet af Dem (Stenbusten) og saa vidt jeg ved har han skænket den til Museet, som jo nu skal komme igang. – Jeg bor stadig her i mit Hus i Lyngby sammen med min ældste Datter og hendes Mand og Dreng, for saa vidt kunde jeg ikke have det bedre, men jeg kan knap nok gaa og om lidt kan jeg nok heller ikke sidde paa en Stol. Hvor er det skrækkeligt ikke mere at kunne udtrykke sig i Ler og Voks, naar man nu én Gang er saadan indrettet; jeg ligger

paa min Sofa og tegner Udkast til de højtflyvende Idéer, som jeg ikke fik udført medens jeg kunde staa paa Benene og mærkeligt nok glæder det mig. I Aar er det første Gang, jeg ikke har været paa "den Frie", ellers har jeg set Udstillingen hvert Aar, og savnet Deres Billeder, naar de udeblev; jeg trøster mig tit med Bogen, som heldigvis gengiver saa mang af dem. De aner ikke, hvor vi savner Dem og Mdm. Bourret, baade jeg og mine Døtre. Jeg skal hilse Dem fra Johanne Feilberg, jeg taler af og til med hende i Telefonen, vi ses sjældent for hun vare-

tager stadig sin Klinik og desuden er Trafiken mellem Kjøbenhavn og Lyngby nu saa rivende, at ældre Mennesker helst ikke færdes der.

Thorvaldsens Skitse staar stadig i mit Sovekammer, jeg skal nok sørge for, at den kommer paa Museet.

Det er Langfredag og lad os haabe, at det ikke bliver en bitter Dag, som der staar skrevet, her er det ganske vist surt Vejr.

En hjertelig Hilsen til Dem og Madame Bourret fra

Deres hengivne

Olga Wagner.

Lynghøj d. 8. 4. 55

Kære Willumsen!

Hvor har jeg været lang-
som at faa begyndt paa
dette Brev, mest fordi jeg
ved en Misforstaaelse havde
faaet Der Optattelse, at De var
flyttet fra Cannes og jeg ikke
havde Energi til at skaffe
mig Deres Adresse. Nu fik
jeg at vide af Direktør Dam,
at De bor paa samme Sted.
Han vilde absolut lave en Ud-
stilling af Siegfrieds og mine
Arbejder i Aarhus og gjorde
ogsaa Dem Ulylighed for at
laane Billeder; men da Kontrak-
ten kom, var den saa ufordel-
agtig for mig, at mine Svigerfor-
3

sønner bad mig om at lade
være med at skrive under,
saa det blev ikke til noget.
Vor gamle Ven, Direktør ^{El}Elsass,
har købt Portrættet af Dem
(Stenbusten) og saa vidt jeg
ved har han skænket den
til Museet, som for nu skal
komme i gang. — Jeg bor
stadig her i mit Hus i Lyngby
sammen med min ældste
Datter og hendes Mand og Dreng,
for saa vidt kunde jeg ikke
have det bedre, men jeg kan
knap nok gaa og om lidt kan
jeg nok heller ikke sidde paa
en Stol. Hvor er det stærkke-
ligt ikke mere at kunne
udtrykke sig i Ler og Voks,
naar man nu en Gang er
saadan indrettet; jeg ligger

paa min Sofa og tegner
Udkast til de højt flyvende
Idéer, som jeg ikke, paa udført
medens jeg kunde staa paa
Benene og mærkeligt nok gla-
der det mig. I Aar er det første
gang, jeg ikke har været paa
"den Frie", ellers har jeg set
"udstillingen hvert Aar,
og særligt Deres Billeder, naar
De udeblev; jeg trøster mig
tit med Bogen, som heldigvis
vis gengiver saa mange af Dem.
De aner ikke, hvor vi sæbner
Dem og Mem. Bournret, baade
jeg og mine Døtre. Jeg skal
hils Dem fra Johanne
Feilberg, jeg taler af og til
med hende i Telefonen, vi
ses sjældent, for hun vare-

tager stadig sin Klinik og
desuden er Trafikken mellem
København og Lyngby nu
saa rivende, at ældre Men-
sker helst ikke færdes der.
Thorvaldsens Skitse staar sta-
dig i mit Lovekammer, jeg
skal nok sørge for, at den
kommer paa Museet.

Det er Langfredag og lad os
haale, at det ikke bliver en
bitter Dag, som der staar
skrevet, men er det ganske
vist surt Væjr.

En hjertelig Hilsen til
Dem og Madame Bourret fra
Deres hengivne
Olga Wagner.